

Viața creștină

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Deuteronomul 8:11-17; Filipeni 2:3,4; 1 Corinteni 15:51,52; Apocalipsa 22:1-5; Matei 22:39; Geneza 2:21-25.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați.” (1 Ioan 3:16)

Gândul central: Oricine poate pretinde că este creștin. Dar ce înseamnă practic să fii creștin?

„Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință dacă n-are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mântuiască?” (Iacov 2:14)

Biblia pune accent pe „învățătura sănătoasă” în contextul trăirii unei vieți sfinte (1 Timotei 1:10, Tit 2:1-5), pentru a arăta că adevăratul scop al învățaturii biblice este viața morală manifestată prin împlinirea îndatoririlor față de semenii. Dacă studiem cu atenție textele din Timotei și Tit, observăm că ele leagă atât de strâns învățătura sănătoasă de o viață trăită după voia lui Dumnezeu, încât o astfel de viață pare a se confunda cu învățătura sănătoasă!

Creștinul este mântuit pentru a fi instrumentul lui Dumnezeu pentru mântuirea și binele altora, în marea luptă dintre bine și rău. El nu trebuie să devină atât de „absorbit” de cer, încât să nu mai poată duce o viață normală pe pământ. Este adevărat că cerul este casa noastră finală, dar, deocamdată, suntem pe pământ și trebuie să știm cum să trăim aici.

Săptămâna aceasta, vom aborda câteva aspecte practice ale vieții creștine.

Când ne gândim la slujirea practică a semenilor, nu putem evita noțiunea creștină de „isprăvnicie”. *The Seventh-day Adventist Encyclopedia* definește „isprăvnicia” astfel: „Responsabilitatea membrilor poporului lui Dumnezeu pentru toate darurile pe care Dumnezeu li le-a încredințat și felul în care folosesc aceste daruri – viața, trupul, timpul, talentele și capacitățile, posesiunile materiale, oportunitățile de a le sluji altora și cunoștințele lor despre adevăr.”

- 1. Studiază următoarele pasaje. Pune-ți următoarele întrebări în dreptul fiecăruia: Cum pot manifesta în viața mea, în condițiile în care trăiesc eu, principiile prezentate aici? Cum ar trebui să-mi influențeze aceste adevăruri viața și relația mea cu semenii, cu Dumnezeu? Ce ar trebui să fac cu darurile pe care El mi le-a dat?**

Deuteronomul 8:11-17 _____

Psalmii 24:1 _____

Filipeni 2:3-4 _____

1 Ioan 3:16 _____

Biblia arată că scopul fundamental a tot ce a creat Dumnezeu este acela de a-L lăuda pe El. Păcatul a compromis în mare măsură acest plan, dar Dumnezeu a intervenit pentru a ne readuce la starea inițială, ca să Îl putem preamări împreună cu tot ce a creat El. Hristos ne-a răscumpărat pentru slava lui Dumnezeu (Efeseni 1:11-14). Când recunoaștem prin cuvintele și faptele noastre că Hristos este Domnul vieții noastre, Îi aducem slavă lui Dumnezeu. Iar semnul că Hristos e Domnul vieții noastre este slujirea altora prin întrebuițarea timpului, a talentelor, a capacităților și a bunurilor noastre materiale.

Recitește textele amintite mai sus. Care dintre ele te impresionează cel mai mult și de ce? Ce anume te motivează să urmărești binele semenilor tăi la fel cum urmărești și binele personal? De ce este important pentru tine, din punct de vedere spiritual, să trăiești pentru alții?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să descrie responsabilitățile pe care le au în ce privește folosirea timpului, a talentelor și a resurselor materiale, precum și răspunderile pe care le au față de familie și de comunitate.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să conștientizeze faptul că exemplul de sacrificiu de sine dat de Domnul Hristos ne îndeamnă să fim generoși și darnici.

La nivel practic: Să dăruiască celor din jur cu generozitate, așa cum le dă Dumnezeu darurile Sale.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Preocupați și plini de compasiune și de dorința de a ajuta

- A. Ce bogății le-a încredințat Dumnezeu creștinilor și ce datorie au ei față de El?
- B. După ce principii ale administrării creștine trebuie să ne ghidăm în răspunderea pe care o avem pentru darurile primite?

II. Sentimente: Sursa oricărui lucru bun

- A. Ce exemple de generozitate și de sacrificiu de sine putem găsi în viața Domnului Isus?
- B. Care trebuie să fie răspunsul creștinilor față de sacrificiul Său? În ce mod ne ocrotește acest răspuns de relele egoismului și ale lăcomiei?

III. Practic: Dărnicia

- A. Cum Îi putem înapoia lui Dumnezeu, familiei, comunității și societății, în general, ceea ce am primit, pentru a închide, astfel, cercul binefacerii?
- B. Cum reflectă cultivarea frumuseții și a sfințeniei căsătoriei relația creștinului cu Dumnezeu?
- C. Care sunt responsabilitățile creștinilor față de localitatea lor, față de țara în care trăiesc și față de lume, în general?

Rezumat: Dumnezeu le-a oferit copiilor Săi multe daruri, însă viața Domnului Hristos a descoperit cel mai clar generozitatea și renunțarea la sine care caracterizează natura Sa. Copiii Săi sunt chemați să reflecte dărnicia Sa prin modul în care folosesc darurile Sale, resursele personale și materiale, în relațiile cu membrii familiei și cu societatea în general.

2. Ce hotărâre a fost luată la întoarcerea din robia babiloniană? Neemia 10:38,39

Gândește-te la viața ta; gândește-te cât de scurtă este viața; gândește-te la faptul că nu poți evita moartea (decât dacă Domnul Hristos va reveni în timpul vieții tale). Gândește-te ce ar însemna ca mormântul să fie, așa cum cred unii, finalul călătoriei noastre pe pământ. Ești aici pentru o vreme, îndurând deseori durerea, greutățile și teama și apoi totul ia sfârșit; mai devreme sau mai târziu, toți mergem pe aceeași cale.

Soarta noastră într-un univers atât de mare, pe o planetă atât de neînsemnată, pare a nu fi altceva decât o glumă crudă pe care majoritatea dintre noi nu o găsim amuzantă.

Dar gândește-te apoi la ceea ce ne-a fost oferit prin Hristos. Privește la ce am primit prin El. Gândește-te ce ne spune Planul de Mântuire despre valoarea noastră și ce s-a realizat pentru noi ca să nu avem parte de soarta descrisă mai sus.

3. Ce ne-a fost oferit prin Hristos? Ce înseamnă toate acestea pentru noi? Ce impact ar trebui să aibă făgăduințele acestea asupra fiecărui aspect al existenței noastre?

1 Corinteni 15:51,52 _____

Apocalipsa 21:4 _____

Galateni 3:13 _____

Efeseni 1:6,7 _____

Apocalipsa 22:1-5 _____

„Eu vorbesc despre sistemul zecimii, dar cât de sărăcăcios se arată el minții mele! Ce sumă mică! Cât de zadarnică este strădania de a măsura cu reguli matematice timpul, banii și iubirea când le compari cu o iubire și un sacrificiu care nu pot fi măsurate și calculate! Zecimi pentru Hristos! O, ce sumă infimă, ce recompensă rușinoasă pentru ceea ce costă atât de mult! De pe crucea Golgotei, Hristos cheamă la o predare necondiționată.” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 4, pag. 119, 120)

Știind ce a făcut Domnul Hristos pentru tine, îți poți exercita acum credința ca să-I înapoiezi o sumă infimă din ceea ce ai primit?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Creștinismul practic înseamnă a manifesta zi de zi dragoste față de Dumnezeu și față de cei din jur.

Discuție introductivă: Ce înseamnă pentru tine expresia „viața creștină practică”? Studiul acesta abordează o varietate de teme, de la relațiile angajator-angajat, îndatoririle cetățenești și căsătoria creștină până la valoarea personală, zecime și isprăvnicie, și le leagă de creștinismul practic. Întrebarea la care se caută răspuns este: Cum putem transpune principiile creștine în practica vieții și a relațiilor noastre zilnice? Cum putem defini stilul de viață creștin? Ce îl face să fie creștin?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Nu uita!

(Citește împreună cu grupa Deuteronomul 8:11-20.)

Savantul J. A. Thompson afirmă: „Deuteronomul este una dintre cele mai frumoase cărți ale Vechiului Testament. Influența pe care a exercitat-o ea de-a lungul secolelor asupra religiei naționale și personale nu a fost depășită de a niciunei ale cărți a Bibliei. Ea este citată de peste optzeci de ori în Noul Testament și de aceea face parte din micul grup de patru cărți ale Vechiului Testament la care primii creștini făceau referire în mod frecvent.” (*Deuteronomy: An Introduction and Commentary*, pag. 11) Cuvântările lui Moise din Deuteronomul prezintă mai întâi istoria lui Israel, apoi atenția este îndreptată spre legea ceremonială, punctându-se chestiuni legate de închinare, alimente curate și necurate și zecimi. De asemenea, sunt prezentate legile civile, precum și legi cu privire la căsătorie și la relația dintre părinți și copii.

În Deuteronomul 8, Moise le amintește copiilor lui Israel de îndurarea pe care le-a arătat-o Dumnezeu până în acel moment: „Căci Domnul, Dumnezeul tău, are să te ducă într-o țară bună, țară cu pâraie de apă ..., țară cu grâu, cu orz, cu vii, cu smochini ..., țară unde vei mânca pâine din belșug, unde nu vei duce lipsă de nimic ... Când vei mânca și te vei sătura, să binecuvântezi pe Domnul, Dumnezeul tău, pentru țara cea bună pe care ți-a dat-o” (vers. 7-10).

Remarcă avertizarea pe care le-o dă în continuare: „Vezi, să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, până acolo încât să nu păzești poruncile, rân-

- 3. Citește Matei 22:39. Textul acesta este interesant dacă ne gândim că iubirea de sine este considerată, în general, a fi total opusă creștinismului și preocupării altruiste, complet dezinteresate pe care ar trebui să o manifeste creștinul față de semenii lui. Ce a vrut să spună Isus prin aceste cuvinte? Cum înțelegem cuvintele Sale și cum le aplicăm la viața noastră în așa fel încât să reflectăm corect adevărul creștinism?**
-

Iubirea de sine, în sensul creștin, nu este egoism, nu înseamnă să te așezi pe tine înaintea tuturor. Dimpotrivă, ea înseamnă să îți cunoști valoarea în ochii lui Dumnezeu, să cauți să duci o viață cât mai bună posibil, știind că o astfel de viață va fi o binecuvântare nu numai pentru tine, ci, în primul rând, pentru cei cu care vii în contact.

4. Ce legături poți face între Matei 22:39 și textele următoare?

Filipeni 2:5,8 _____

2 Corinteni 5:14,15 _____

1 Corinteni 10:31-33 _____

1 Petru 1:13-16 _____

Răscumpărarea pe care o obține prin Hristos îl aduce pe păcătos într-o unire atât de strânsă cu El (Galateni 2:20), încât va dori să trăiască în ascultare de voia Sa. Păcătosul își dorește să aibă gândul lui Hristos, să nu mai trăiască pentru el însuși, ci pentru Domnul, și să asculte chemarea Sa la sfințenie (să renunțe la patimile sale, la tendințele păcătoase din societatea în care trăiește și la necurăția morală). Dacă ne iubim pe noi înșine, ne dorim pentru noi ce e mai bun și ce altceva este mai bun decât o viață consacrată lui Dumnezeu, o viață care să reflecte caracterul și dragostea Lui, o viață trăită nu pentru noi înșine, ci pentru binele altora. Cea mai sigură cale spre o existență nefericită este aceea de a trăi doar pentru noi înșine, fără să ne gândim vreodată la binele altora.

Gândește-te mai mult ce înseamnă, în sens creștin, să te iubești pe tine însuși. Cât de ușor poate degenera iubirea de sine în egoism? Care este singura cale de a ne proteja de această capcană?

duielile și legile Lui pe care ți le dau azi. Când vei mânca și te vei sătura, când vei zidi și vei locui în case frumoase, când vei vedea înmulțindu-ți-se cirezile de boi și turmele de oi, mărindu-ți-se argintul și aurul și crescându-ți tot ce ai, ia seama să nu ți se umfle inima de mândrie și să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei ... Vezi să nu zici în inima ta: «Tăria mea și puterea mâinii mele mi-au câștigat aceste bogății.» Ci adu-ți aminte de Domnul, Dumnezeul tău, căci El îți va da putere să le câștigi ca să întărească legământul încheiat cu părinții voștri prin jurământ, cum face astăzi” (vers. 11-18).

Cuvintele acestea, care le amintesc copiilor lui Israel că Îi sunt datori lui Dumnezeu pentru tot ce au, sunt deosebit de importante pentru noi, cei de astăzi.

Isus reia această idee prezentată de Moise despre atitudinea față de posesiunile materiale. De altfel, El a vorbit despre avere, bani și bunuri materiale mai mult decât despre orice alt subiect. El S-a referit la aceste lucruri în legătură cu viața de zi cu zi, cu banii cheltuiți la cumpărături și banii familiei.

De ce? Pentru că se pare că avertizarea lui Moise fusese dată uitării. Și noi, cei de astăzi, ne găsim în fața aceluiași pericol, dacă uităm că am primit totul de la Dumnezeu și dacă ajungem să credem că banii ne fac stăpâni peste alții și peste viața noastră.

De discutat: Banii sunt pe lista cu lucrurile la care se închină oamenii. Potrivit cuvintelor lui Moise, de ce i-a dat Dumnezeu poporului Său puterea de a strânge bogății? Ce legătură există între neascultarea de Lege și „închinarea” la bani? Cum ne ajută ascultarea de Lege să ne ferim de acest fel de idolatrie?

II. Credința și încrederea

Astăzi există o mulțime de mituri despre bani și bunurile materiale. Ele ne transmit, în general, ideea că banii ne fac fericiți și că, dacă vom câștiga puțin mai mult, problemele noastre se vor rezolva. Însă Biblia afirmă că fericirea nu este dată de belșugul de bunuri materiale și că omul care iubește banii nu va fi niciodată mulțumit cu ceea ce are.

Adevărurile acestea ne conduc la esența vieții creștine practice: credința și încrederea. În ce își pun oamenii de obicei încrederea când iau decizii cu privire la modul în care vor câștiga banii și la sumele pe care le vor dăru și cheltui? De regulă, ei își pun încrederea în capacitățile lor, în locul de muncă, în casa pe care o au, în asigurarea lor, în investițiile făcute, în pensie, în copiii, în pregătirea profesională pe care o au și în bunurile lor materiale.

Oamenii sunt ființe sociale. Ei sunt angajați în tot felul de relații în familie, la locul de muncă, în locurile publice. Comportamentul creștin responsabil trebuie să se manifeste în toate aceste relații, iar Biblia conține câteva principii călăuzitoare relevante în acest sens.

5. Studiază următoarele pasaje biblice și, pe baza lor, încearcă să dai o definiție căsătoriei. Geneza 2:21-25; Maleahi 2:14; Efeseni 5:28.

A da o definiție înseamnă a explica sensul unui cuvânt. În prezent, se afirmă că este dificil să definim căsătoria, întrucât ea are sensuri diferite pentru oameni diferiți, în epoci diferite și la popoare diferite. Cu toate acestea, în Biblie nu găsim o concepție atât de flexibilă despre căsătorie. Potrivit ei, căsătoria este o instituție stabilită de Dumnezeu, în care doi adulți de sex opus se angajează să aibă o relație personală apropiată și de durată. Căsătoria biblică este caracterizată de recunoașterea egalității dintre bărbat și femeie, de unitatea profundă în care obiectivele amândurora se întrepătrund cu sentimentul permanenței, cu fidelitatea și cu încrederea. Relația dintre soț și soție trebuie ocrotită cu sfințenie, la fel ca relația cu Dumnezeu.

După cum știm prea bine, căsătoria a ajuns să nu mai fie tratată cu toată seriozitatea nici în biserică. Oamenii intră în această unire cu credința că Dumnezeu a creat-o, dar apoi, când situația se complică, se înfățișează înaintea unui judecător omenesc care, în baza unor legi și reguli făcute de om, desparte ceea ce Dumnezeu a unit. Cu toții avem convingerea că ceea ce se întâmplă astăzi este greșit și totuși, la nivel de biserică, ne străduim să înțelegem ce putem face în astfel de situații.

6. Ce probleme legate de sexualitate poți identifica în societate (pe lângă poligamie, concubinaj, divorț, recăsătorire și practica homosexualității)? Ce sfaturi biblice poți oferi în această privință?

Adulterul, desfrâul și pornografia abundă în societatea noastră și ele sunt numai câteva dintre relele care se petrec astăzi în lumea noastră. Dumnezeu nu încetează să privească slăbiciunile omenești cu compasiune și cu milă duioasă. Totuși practicile acestea sunt niște păcate care pot fi biruite prin harul lui Hristos. De aceea lucrarea de salvare a sufletelor trebuie să aibă țeluri înalte, pentru a atinge idealurile lui Dumnezeu; ea nu încearcă nicidecum să justifice și să scuze păcatul.

Biblia spune că trebuie să ne punem încrederea în Dumnezeu. Stilul de viață creștin va fi ghidat de alte valori, nu de spiritul consumerist. El va avea la bază credința și dărnicia.

De discutat: Ce principii biblice ar trebui să ne modeleze atitudinile și obiceiurile legate de cheltuirea banilor? Care este, potrivit Bibliei, adevărata sursă a fericirii? De ce lucrurile materiale nu ne aduc o bucurie adevărată?

III. Zecimile și darurile

Aducerea zecimii și a darurilor este un antidot puternic împotriva uitării lui Dumnezeu și împotriva culturii consumeriste și a miturilor ei despre bunurile materiale și despre bani. Prin aducerea cu credincioșie și regularitate a zecimii, noi participăm la actul închinării care Îl așază pe Dumnezeu la locul cuvenit – pe primul loc în viața noastră și în toate activitățile noastre.

„Când aducem zecimea, noi Îl așezăm pe Dumnezeu pe primul loc. Recunoaștem că El este Stăpânul tuturor lucrurilor pe care le avem. Admitem că suntem ispravnicii și administratorii Săi.” (*Faith and Finance: Financial Planning With a Faith Factor*, material publicat de Departamentul Ispravnicie din cadrul Diviziunii America de Nord, pag. 36)

Tot în materialul menționat mai sus, găsim câțiva pași simpli care ne vor ajuta să aducem zecimea cu bucurie. Îi prezentăm mai jos într-o versiune prescurtată și adaptată (pag. 36, 37):

Pasul 1: Recunoaște relația ta cu Dumnezeu. Mai întâi trebuie să recunoaștem că adevărata închinare poate veni numai dintr-o inimă care este în armonie cu Dumnezeu. Primul pas este acela de a recunoaște relația noastră cu Dumnezeu.

Pasul 2: Recunoaște că Dumnezeu este Creatorul. În această calitate, Dumnezeu are grijă de nevoile noastre. Noi recunoaștem faptul acesta când ne închinăm Lui aducând zecimea și așezându-L, astfel, pe primul loc în viața noastră. Când căutăm mai întâi Împărăția Sa și neprihănirea Sa, alegem să trăim o viață nouă. Aducerea zecimii ne ajută să ne schimbăm prioritățile.

Pasul 3: Recunoaște că Dumnezeu este Proprietarul vieții tale. Noi ne închinăm lui Dumnezeu prin aducerea zecimii ca să nu uităm că totul Îi aparține Lui și că avem nevoie de ajutorul Său pentru a întrebuința restul venitului spre slava și onoarea Sa. În acest fel, noi acceptăm responsabilitatea de a administra cu înțelepciune toate darurile pe care El ni le-a încredințat.

7. Dincolo de relațiile de familie, creștinul este angajat și în alte relații sociale și profesionale. Ce ne spune Domnul Isus? Ioan 17:14-18

Discutați în grupă următoarele trei tipuri de relații umane și responsabilitățile pe care le avem, în calitate de creștini în cadrul lor:

1. Relația angajator/angajat (Iacov 5:4-6; Efeseni 6:5-9). Angajatorul creștin trebuie să-i privească pe angajați ca pe egalii săi în Hristos și să respecte principiul compensării corespunzătoare a muncii depuse de angajat. De cealaltă parte, angajații creștini trebuie să se împotrivescă tentației de a lenevi la locul de muncă.

„Părinții nu pot comite un păcat mai mare decât acela de a-i lăsa pe copiii lor fără nicio ocupație. În scurt timp, copiii vor învăța să le placă să fie leneși și, când vor crește, vor ajunge niște oameni nefolositori și lipsiți de inițiativă. Când vor deveni suficient de mari pentru a-și câștiga singuri existența și își vor găsi un loc de muncă, ei vor lucra fără tragere de inimă și inefficient, totuși se vor aștepta să fie plătiți ca și când ar fi fost conștiincoși.” (Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 345)

2. Îndatoririle cetățenești (Romani 13:1-7). Creștinul Îl așază totdeauna pe Dumnezeu pe primul loc în toate și își evaluează toate acțiunile și responsabilitățile din această perspectivă. De aceea el se va opune discriminării de orice tip, chiar dacă este susținută de societate. Dar „loialitatea supremă față de Dumnezeu nu îi dă dreptul nimănui să devină autonom și să producă disensiuni sociale sau haos. Creștinii plătesc taxele, se achită de îndatoririle cetățenești, respectă legile circulației și reglementările cu privire la proprietate și cooperează cu autoritățile civile la combaterea sau stoparea infracționalității și a violenței.” (*Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, pag. 701)

3. Responsabilitatea socială (Isaia 61:1-3; Matei 25:31-46). Discutați următoarea declarație în lumina Bibliei: „Creștinul își poate exercita chemarea de a căuta Împărăția lui Dumnezeu dacă, fiind motivat de dragostea față de aproapele, își îndeplinește activitatea ... la nivelul vieții de familie și în viața economică, națională și politică ... Numai prin implicarea sa în activitatea socială în numele binelui comun, prin credințioșia față de chemarea sa socială, este posibil să urmeze exact exemplul lui Hristos.” (H. Rochard Niebuhr, *Christ and Culture*, pag. 97)

Au observat până acum oamenii cu care intri în contact valorile creștine la care aderă? Fii onest (chiar dacă te doare)! Care aspecte ale vieții tale îi atrag pe oameni la credința ta? Ce îți spune răspunsul la această întrebare despre viața ta?

Pasul 4: Recunoaște grija, călăuzirea și dragostea lui Dumnezeu. Zecimea pe care I-o înapoiem lui Dumnezeu ne ajută să nu uităm că El ne poartă de grijă, că El este interesat de toate detaliile vieții noastre și că ne-a dat cele necesare înainte ca noi să-I aducem zecimea!

Pasul 5: Recunoaște că ești chemat să fii sfânt pentru Dumnezeu. Întrucât El este Stăpânul nostru și noi suntem ai Lui, El ne sfințește – ne pune deoparte pentru o lucrare specială. Prin aducerea zecimii, recunoaștem că suntem cu totul ai Săi și că fiecare aspect al vieții noastre Îi aparține. Prin aducerea zecimii, noi mărturisim că suntem puși deoparte pentru Dumnezeu.

Pasul 6: Reconsacră-te lui Dumnezeu. Când înțelegem că zecimea este sfântă, că Îi aparține lui Dumnezeu, recunoaștem binecuvântarea de a gestiona un lucru sfânt. Zecimea este astfel legată de umblarea noastră cu El zi de zi. Zecimea devine astfel o ocazie de a ne reconsacra cu totul Lui.

De discutat: În ce sens putem afirma că aducerea zecimii este un mod de a ne închina lui Dumnezeu? Cum ne ajută ea să Îl așezăm pe primul loc în viața noastră? În ce sens este un semn vizibil al relației noastre cu El?

3. APLICĂ!

Activitate: În calitate de Creator al tuturor lucrurilor, Dumnezeu nu le-a încredințat oamenilor dreptul de proprietate, ci doar pe cel de a administra ceea ce El a creat. Când recunoaștem acest adevăr, înțelegem că orice decizie de a cheltui este o decizie de ordin spiritual. Nu vom întreba: „Doamne, ce vrei să fac cu banii mei?”, ci, mai degrabă, „Doamne, ce vrei să fac cu banii Tăi?”

Ce putem face pentru a deveni conștienți și a nu uita că Dumnezeu este Proprietarul a tot ce avem și suntem? Ce putem face pentru a depăși nivelul de recunoaștere numai cu mintea a calității lui Dumnezeu de proprietar și pentru a transpune acest adevăr în viața și în practica noastră de fiecare zi? Pe lângă zecimi și daruri, ce altceva din ceea ce am primit de la El mai pot dăruii?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate: Cum ați putea caracteriza un „bun ispravnic” al darurilor date de Dumnezeu omului? Care sunt lucrurile pe care le face și cele pe care nu le face? Încercați să transpuneți învățăturile Bibliei, mai ales pe cele din parabolele Domnului cu privire la talanți și isprăvnicie, în elemente concrete ale vieții de zi cu zi a unui creștin contemporan.

Cât de aproape sau de departe ești de acest ideal? În ce domenii ar trebui să faci schimbări?

Citește *Advențiții de ziua a șaptea cred ...*, capitolele 22 și 23.

„Dumnezeu a intenționat ca actele de generozitate și de bunăvoință să păstreze inimile copiilor oamenilor delicate și simțitoare și să le trezească interesul și afecțiunea reciprocă, imitându-L pe Învățătorul care S-a făcut sărac de dragul nostru, pentru ca noi, prin sărăcia Sa, să putem fi îmbogățiți. Legea zecimii s-a întemeiat pe un principiu solid și a fost concepută pentru a fi o binecuvântare pentru om.

Sistemul darurilor a fost rânduit pentru a preveni acel mare rău numit lăcomie. Hristos a văzut că, în desfășurarea afacerilor, iubirea de bogății avea să fie cauza cea mai mare a îndepărtării din inimă a adevăratei evlavii. A văzut că iubirea de bani avea să se stabilească în mod definitiv în sufletele oamenilor, oprindu-i să dea curs imboldurilor de a fi generoși și închizându-le inima față de nevoile celor suferinzi și năpăstuiți.” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 3, pag. 547)

„Dacă cineva are sănătate și putere, acestea reprezintă capitalul lui, pe care trebuie să-l folosească în mod corect. Dacă își irosește orele în trândăvie, făcând vizite inutile și angajându-se în discuții fără rost, atunci este leneș în lucrul său, ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu dezaprobă. Un astfel de om are o lucrare de făcut ca să-și susțină familia și să pună deoparte și o rezervă pentru scopuri caritabile, pe măsura binecuvântării primite din partea lui Dumnezeu.

Noi nu suntem în această lume ca să avem grijă doar de noi, ci ni se cere să contribuim la marea lucrare a mântuirii, imitând exemplul vieții folositoare, de tăgăduire de sine și de sacrificiu de sine, a Domnului Hristos.” (Idem, *Mărturii*, vol. 1, pag. 325)

Întrebări pentru discuție

1. Cum aplicăm învățătura clară a Bibliei despre căsătorie și divorț? Dacă am aplica învățăturile Domnului Isus cu mai multă strictețe, ar fi oamenii mai puțin înclinați să divorțeze?
2. Unii susțin că ar trebui să aibă libertatea de a da zecimea cui doresc, în loc să folosească sistemul pus la dispoziția lor de biserica ai căror membri sunt. Ce pericol prezintă această atitudine?
3. Ca biserică, nu putem ignora îndemnurile biblice de a avea grijă de cei săraci și nevoiași dintre noi. Care sunt capcanele în care putem cădea dacă facem din grija față de săraci obiectivul principal și nu mijlocul spre un obiectiv mai mare? Discutați.

Un mesaj convingător

Maria a crescut în Polonia. În adolescență, L-a căutat pe Dumnezeu cu multă înfocare, dar nu a reușit să-L găsească, așa că s-a întors la biserica părinților ei și a deprins toate practicile religioase, sperând să găsească împlinirea spirituală. A continuat să citească și Biblia și a descoperit multe texte greu de înțeles. Cea mai dificilă i se părea cartea Apocalipsa. Nici preotul nu reușea să dea răspunsuri satisfăcătoare la întrebările ei,

Odată, pe când căuta niște canale noi pentru soțul ei care era nemulțumit de numărul mic de programe, atenția i-a fost atrasă de o emisiune. Prezentatorul vorbea despre cartea Apocalipsa. A urmărit prezentarea până la capăt cu mult interes, iar a doua zi a deschis pe același canal să vadă ce emisiuni mai erau. Emisiunile puneau sub semnul întrebării multe dintre convingerile ei de-o viață și o făceau să studieze Biblia pentru a verifica dacă este așa. Tot ce se spunea era confirmat de Biblie. A constatat atunci cu uimire că biserica pe care o cunoștea din copilărie și pe care o iubea atât de mult nu respecta întreaga Biblie.

Într-o duminică, a rămas acasă neștiind ce să facă. A deschis aparatul de radio și a găsit, în mod providențial, transmisiunea unui serviciu divin al Bisericii Adventiste din Varșovia. Slujba i-a lăsat o impresie plăcută și i-a înviorat sufletul. La sfârșitul transmisiei, prezentatorul a anunțat că pastorul aștepta să preia telefoane de la ascultători. Maria a format numărul anunțat și a stat de vorbă cu pastorul.

Una dintre multele ei întrebări a fost și aceea dacă Biserica Adventistă este adevărata biserică. Pastorul i-a răspuns simplu: „Studiază Biblia și crede numai ceea ce spune ea!”

Săptămâna următoare a continuat să urmărească emisiunile postului de televiziune de curând descoperit și și-a dat seama că el aparținea Bisericii Adventiste. La sfârșitul săptămânii, Maria era deja convinsă că Dumnezeu îi conduce pașii spre această biserică. A căutat Biserica Adventistă din localitatea ei, iar când a intrat în ea și-a dat seama că era biserica pe care o vizitase în timpul adolescenței. „Atunci nu eram pregătită să accept Sabatul, dar în ziua în care m-am întors, am acceptat toate adevărurile Bibliei pe care le-am auzit la radio. Iubesc biserica aceasta și adevărurile pe care le-am descoperit. Mesajul ei este deosebit de valoros!”

Darurile misionare de astăzi vor susține posturile de radio și de televiziune adventiste care răspândesc Evanghelia în toată lumea.

Maria Bartok își împărtășește credința în Polonia.

OCTOMBRIE

1. L. Apocalipsa 2:25
2. M. Apocalipsa 2:22
3. M. Apocalipsa 3:2
4. J. Apocalipsa 3:3
5. V. Apocalipsa 3:4
a. s. B. 18:49; CT. 18:41; IS. 18:43; MS. 18:56;
SM. 19:05; DJ. 19:01; AR. 19:08
6. S. Apocalipsa 3:8
a. s. B. 18:47; CT. 18:39; IS. 18:41; MS. 18:54;
SM. 19:03; DJ. 18:59; AR. 19:06
7. D. Apocalipsa 3:11
8. L. Apocalipsa 3:10
9. M. Apocalipsa 3:16
10. M. Apocalipsa 3:17,18
11. J. Apocalipsa 3:20
12. V. Apocalipsa 3:21
a. s. B. 18:37; CT. 18:29; IS. 18:30; MS. 18:43;
SM. 18:53; DJ. 18:49; AR. 18:55
13. S. Apocalipsa 4:11
a. s. B. 18:35; CT. 18:27; IS. 18:28; MS. 18:41;
SM. 18:51; DJ. 18:47; AR. 18:53
14. D. Apocalipsa 12:17
15. L. 1 Corinteni 1:7
16. M. Luca 10:33
17. M. Ieremia 30:17
18. J. Apocalipsa 13:8
19. V. Isaia 61:6
a. s. B. 18:25; CT. 18:17; IS. 18:17; MS. 18:30;
SM. 18:41; DJ. 18:37; AR. 18:42
20. S. Matei 13:16
a. s. B. 18:24; CT. 18:16; IS. 18:15; MS. 18:29;
SM. 18:40; DJ. 18:36; AR. 18:41
21. D. Efeseni 1:18
22. L. 1 Corinteni 15:54
23. M. Psalmii 119:50
24. M. Ezechiel 20:20
25. J. 2 Corinteni 6:11
26. V. 1 Ioan 3:16
a. s. B. 18:14; CT. 18:06; IS. 18:05; MS. 18:19;
SM. 18:30; DJ. 18:26; AR. 18:31
27. S. Efeseni 1:3
a. s. B. 18:13; CT. 18:05; IS. 18:03; MS. 18:17;
SM. 18:29; DJ. 18:25; AR. 18:29
28. D. Ioan 17:3
29. L. Psalmii 104:34
30. M. Iacov 1:5
31. M. Apocalipsa 17:14

NOIEMBRIE

1. J. Ioan 18:37
2. V. Proverbele 3:9
a. s. B. 17:04; CT. 16:56; IS. 16:54; MS. 17:08;
SM. 17:20; DJ. 17:16; AR. 17:20
3. S. Psalmii 55:17
a. s. B. 17:03; CT. 16:55; IS. 16:52; MS. 17:07;
SM. 17:19; DJ. 17:15; AR. 17:19
4. D. Geneza 18:14
5. L. Galateni 6:9
6. M. Coloseni 3:10
7. M. 2 Corinteni 4:16
8. J. Ioel 2:28
9. V. Iov 35:10
a. s. B. 16:56; CT. 16:48; IS. 16:44; MS. 16:59;
SM. 17:12; DJ. 17:08; AR. 17:11
10. S. Psalmii 143:1
a. s. B. 16:54; CT. 16:46; IS. 16:43; MS. 16:57;
SM. 17:10; DJ. 17:06; AR. 17:03
11. D. Isaia 43:2
12. L. Ioan 3:8
13. M. Psalmii 68:35
14. M. Ioan 14:27
15. J. Deuteronomul 32:4
16. V. Ioan 15:11
a. s. B. 16:48; CT. 16:40; IS. 16:36; MS. 16:51;
SM. 17:04; DJ. 17:00; AR. 17:03
17. S. Coloseni 3:2
a. s. B. 16:47; CT. 16:39; IS. 16:35; MS. 16:50;
SM. 17:03; DJ. 16:59; AR. 17:02
18. D. Isaia 43:18,19
19. L. 1 Corinteni 13:8
20. M. Efeseni 4:32
21. M. 2 Tesaloniceni 1:10
22. J. Filipeni 3:17
23. V. Proverbele 10:22
a. s. B. 16:43; CT. 16:35; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 16:59; DJ. 16:55; AR. 16:57
24. S. Psalmii 95:2
a. s. B. 16:42; CT. 16:34; IS. 16:29; MS. 16:44;
SM. 16:58; DJ. 16:54; AR. 16:56
25. D. Proverbele 25:11
26. L. Evrei 10:19
27. M. Galateni 3:13
28. M. Ieremia 33:6
29. J. Isaia 65:23
30. V. Psalmii 69:5
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:25; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52

DECEMBRIE

1. S. Proverbele 23:7
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:24; MS. 16:40;
SM. 16:53; DJ. 16:51; AR. 16:52
2. D. Psalmii 61:3
3. L. Ioan 15:9
4. M. 1 Ioan 4:11
5. M. Deuteronomul 8:18
6. J. Matei 16:3
7. V. Matei 16:18
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:23; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
8. S. Apocalipsa 10:11
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:22; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
9. D. Evrei 10:37
10. L. Efeseni 3:14,15
11. M. Matei 24:44
12. M. Matei 24:24
13. J. Apocalipsa 22:17
14. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
15. S. Romani 8:25
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
16. D. Psalmii 17:15
17. L. Psalmii 16:11
18. M. Ioan 10:27
19. M. Luca 2:12
20. J. Matei 1:21
21. V. Efeseni 6:10
a. s. B. 16:40; CT. 16:32; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:56; DJ. 16:52; AR. 16:53
22. S. Luca 2:14
a. s. B. 16:41; CT. 16:33; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:57; DJ. 16:53; AR. 16:53
23. D. Luca 2:10
24. L. Matei 2:11
25. M. Luca 1:28
26. M. Luca 2:14
27. J. Ioan 1:14
28. V. Daniel 10:17
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:57
29. S. Matei 7:20
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:30; MS. 16:46;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:58
30. D. 2 Cronici 25:8
31. L. 1 Tes. 5:16,17